

De 6 Fuldstændige Færdigheder

(De 6 Paramitas)

Gavmildhed	(<i>dana</i>)
etik	(<i>shila</i>)
tålmod	(<i>kshanti</i>)
iver	(<i>viryā</i>)
meditation	(<i>dhyāna</i>)
klarhedens visdom	(<i>prajñā</i>)

De plejer at blive kaldt for *de 6 fuldkommen-gørelser*. Jeg foretrækker betegnelsen *fuldstændige færdigheder*, fordi det dermed er forklaret, at der både er noget, som er gjort *færdigt*, samt at man har opnået en *færdighed* ved det.

De 6 fuldstændige færdigheder eller *paramitas* på sanskrit, er særkendet på Bodhisatva'ernes Fartøj, både på Sutra og Tantra måden. Med sådanne *fuldstændige færdigheder* når man hurtigt Buddha-tilstanden, Nirvana, som karakteriseres ved *befrielse* for misforståelse, tilsløring og besættelse og *oplysning* af hele sit eget væsen og hele sin inkarnation. Ønsket om at gavne andre kan dog føre til flere inkarnationer i fremtiden, fordi et sådant ønske danner karma frø [*sanskrit: bidjas*].

De 6 fuldstændige færdigheder er udtryk for det overskud, som Bodhisatva'en føler og spreder om sig. De er også program for træningen i *Bodhicitta*, det lyse sind, som kendetegner Bodhisatva'en: klarhedens visdom, erkendelse af *sunyata*, hjertets åbenhed, venskabelige kærlighed og dybe medfølelse. *De 6 fuldstændige færdigheder* udvikles gradvis gennem de 10 såkaldte *bhumi'er* eller Bodhisatva-trin. De første 5 fuldstændige færdigheder udtrykker *Upaya*, som betyder virksomme midler, og den sjette paramita, *Pradjna* er klarhedens visdom, som er en medfødt evne. Man finder ikke klarhedens visdom uden virksomme midler, og man får ikke fuldstændig udvikling af de virksomme midler uden klarhedens visdom. *Upayas* betyder ikke blot, at metoderne for træning i *Bodhicitta* er virksomme, men også at den dygtige anvendelse af holdningerne og metoderne finder sted. Holdningerne sigter på at holde sind og hjerte åbne, fordomsfrie og rummelige. Metoderne fremmer sådan holdning og beskytter den mod forfald. Når holdningernes og de dygtigt udførte metoders virkning på sindets og hjertets åbenhed erkendes, erfares og overvejes, får man et glimt af klarhedens visdom, *prajña*. Den slags oplevelser bliver med tiden til en stor samling af begivenheder karakteriseret ved både menneskelig godhed, dyder og gode menneskelige kvaliteter, som lagrer sig i vanerne, samt af personlig erfaring om klarhedens visdom.

Bodhisatva Mandjusri

1) Gavnildhed (*sanskrit: dana*) er beredvillig støtte og hjælp til andre uden onde hensigter eller virkninger med henblik på al mulig gavn for både én selv og andre. Det kaldes de 2 slags gavn. Ved gavnildhed gavner man andre direkte. Ved uselvishhed og åbenhed gavner man sig selv, fordi tilstanden virker befordrende på befrielsen.

2) Etik (*sanskrit: shila*), eller disciplin, er et velovervejede ønske og en aktiv indstilling til omverdenen, om at gavne andre om muligt, og ikke skade nogen med vilje eller overlæg.

3) Tålmod (*sanskrit: kshanti*) er at forhindre ondskab, både sin egen og andres ondskab mod andre. Det betyder ikke at finde sig i alt muligt, skønt det nogle gange betyder netop dét. Tålmodighed er naturligvis også at lade enhver udvikling få lov til at tage sin egen tid. Det gælder både modningen af den gode karma, samt erkendelsen af hvorvidt man kan nå sit mål med de midler man umiddelbart har til rådighed eller om man er nødt til at vente på de rette omstændigheder og det rette tidspunkt.

4) Iver (*sanskrit: virya*) bruger den rette energi, men lader både sig selv og andre mere op. Iver er uden sløvhed eller ophidselse.

5) Fuldstændig færdighed i meditation (*sanskrit: dhyana*) er færdig udviklet evne og mesterskab i meditationernes opbyggende og fuldendende faser ved *sadhana* (*visualiserings praksis*) og/eller mesterskab i shiné- og lhagthong-meditation (*sanskrit: shamatha og vipasyana, fred og indsigt*). Dhyana er således som fagligt udtryk forskellig fra *bhavana* (*tibetansk: gom*), som betyder **træning** i meditation.

Alle Buddha'ers mor, Pradīpāparamitā

6) Klarhedens visdom (sanskrit: *pradīna* – tibetansk: *sherab*) betyder medfødt skarp skelne-evne og følsomhed. Pradīna er en egenskab eller kvalitet ved sindets klarhedsnatur, som i reglen opdages under træningen. Pradīna betegnes også som *urfrisk evne til viden*. De fleste tror ikke, at de har evnen og er blandt andet derfor ubevidste om sindets medfødte, iboende, afklarede, skelnende og følsomme visdoms natur ved sin egen klarhed. *De 3 slør* (læs herom i artiklen: *Om Buddha 2*) forhindrer den umiddelbare oplevelse af Pradīna. De 3 slør fjernes af de 6 fuldstændige færdigheder. Klarhedens visdom viser alt, som et menneske kan vide, vel at mærke ikke leksikon viden, men den *direkte erfaring*, som man opnår, når intet længere *forhindrer* sindets iboende strålende klarhed. Artiklen *Om Buddha 1* forklarer dette ved de forskellige faser i oplysnings processen, som for Buddha Sakyamuni tog 12 timer i det hele.

Der findes et andet begreb for visdom, nemlig visdomsindet (sanskrit: *djñāna* - tibetansk: *yeshe*), som betegner lidenskabernes – eller de lidenskabelige følelsers - forvandling til visdomsind. Dette visdomsind er af intuitiv og emotionel karakter. Pradīna, klarhedens visdom, kan også betegnes som skarphedens visdom, fordi klarhedens visdom erkender forskelle og det forskelsløse. Sindets klarhedsnatur er simpelthen denne visdom og omvendt.

Læs også artiklen om: Bodhisatva løfter.

Lama Tendar Olaf Høyer, December 2017.